

346. 428

428

346.

~~~~~

Rõnngo fihhelfonna piiblifoggo- dusse laul. 1833.

Roggodusse wiis: Jõsand kurja olle tennu.

Lauljide wiis: Sinno käen om minno südda.

Roggodus.

Silma joostwa, südda kaibap

Kül siin ma pääl päiw ja õ; —

Kunnas kaop, mes meid waiwap,

Kunnas lõppep rasfe tõ!

Jlmasst appi ärra loda,

Ärra muud kui ristii oda!

Laulja.

Meeeste häle: Wirgo murrest, waine südda,

Pärratus kül: sa ei jä! —

Maissterahwa häle: Ärra ikke, pelga midda,

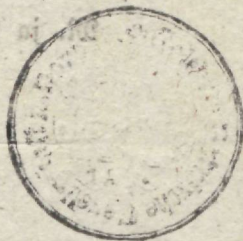
Ei joht hukka: sa ei lä! —

M. ja N. ütte koon: Rõmo andja,

Hole kandja,

Ei se olle ma päält ota,

Se om täiwast: sulle lota. —

Roggodus.

Pimmen orrun õ mo kattap,
Kosge walgust ma ei nõ, —
Pattu laande surm mo tappap,
Südda! kohhes ma sis lä? —
Kahho ma ei moista löida,
Südda, ello teed mull' näüda! —

Laulja.

Meeſte häle: Taiwaſt tulli walguſ alla,
Iſſa palge: päält ta läük!
Naiſterahwa häle: Arm ſo päſſi eſſi walla,
Armufſ taiwa: lääp ſo känk!
M. ja N. ütſe koon: Armo lätte,
Waim ja tötte,
Helde Iſſand, ſinno loja,
Saat ſull' omma armaſa poja! —

Roggodus.

Ieſu teraa päält ſiin eſſip,
Heitlik ſüdda ſaggede, —
Ieſu riſti kanden wäſſip
Nõrga rõhkus peake.
Oh keſ ſaiſap ſis mo kõrwal,
Et wois julguſt õlla nõrgal?

Laulja.

Meeſte häle: Ieſuſ, ke ſull' abbiſ tötnu,
Om ſo ümbre: jätmata.

Maisterahwa häle: Jesus, ke so ommas wötnu,
Jääp so karjus: ikkes ka!

M. ja N. ütte koon: Armo kâga,
Waimo wâga
Jesus sinno kurjast päästap,
Kui sa sattit, üllestöstap!

Roggodus.

Oh, kui figest muust ka pääses, —
Muld läap mulda taggasi!
Laggup sis kii pörmokesses,
Mes ma olli, talliti!
Wannu, nori surm siin nelap,
Kigil' rahho, römo kelap!

Laulja.

Meešte häle: Surma sisse so eest lännu
Om so Isfand: Jesus Krist!

Maisterahwa häle: Surmal' om ta otsa tennu,
Surmast päästap: Jesu rist!

M. ja N. ütte koon: Surma antas,
Hauda pantas,
Maine hawwast waimun tössep,
Jesu ello hommung nõssep. —

Roggodus.

Wiis: Isfand minno wallitseja.

Rohhes om nüüd murre lännu,
Kostes tul se armas hääl,

Mes mo sõand rõõmsas tennu,
Tairwast annap maitfa tää!?
Oh, et se mo mant es kaos,
Kigen ilman wäljalaos. —

Laulja.

Meeſte häle: Kedda temma Jüngris tõſtnu,
Juttuſtage: armastuſt!

Maiſterahwa häle: Kedda temma ſurmast päſtnu,
Kulutage: haleſtuſt!

M. ja N. ja kif koggodus: Juttuſtage!
Kulutage!

Maast nink taiwast, ikkes päle,
Räugo läbbi kitwa häle! —

Der Druck wird gestattet.

Dr. E. Sartorius,
ſelbvertretender Cenſor.

